

Børn og voksne, som dette økonomiske Princip medfører, at det vil tage Hensyn til de Krav og Ønsker, der fremsættes fra de store Samfundsklasser, som lide under disse Forhold. Jeg siger, jeg vilde ønske, at det høje Ting vilde gøre dette; thi det er jo ganske sikkert, som det er blevet fremhævet, at det, ved at Arbejderne gennem deres Organisationer bestræbe sig for at forbedre deres Stilling, kommer til Brydninger, som kunne være ret ubehagelige for Samfundet. Derfor er det i høj Grad ønskeligt, at Lovgivningsarbejdet over alt, hvor der frembyder sig Løjlighed, netop søger at jævne Forholdene saaledes, at man undgaar de økonomiske Rystelser, der kunne blive en Følge af Sammenstød mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Behandler man Lovforslaget ud fra dette Synspunkt, vilde jeg ogsaa kunne hilse det med Glæde, og til Trods for at jeg har ønsket, at Loven paa adskillige Punkter kom til at gaa betydelig videre, end Forslaget gaar ud paa, ønsker jeg dog ogsaa Sagen fremmet om muligt endnu i denne Samling, og den Partigruppe, jeg tilhører her i Tinget, skal vise sig ikke mindst villig til at arbejde med paa Sagens hurtige Fremme.

N. Andersen: Efter de udførlige Foredrag, vi fra de forskellige Grupper her i Salen have hørt om dette Lovforslag, kan jeg, som jeg haaber, Tinget vil paaskønne, fatte mig ganske kort. Det foreliggende Forslag er jo fra alle Sider, om end med noget forskellig Varmegrad, blevet modtaget med Tak og Paaskønnelse til den højtærede Indenrigsminister, fordi han har fremlagt det og er kommet med det i en saa, jeg bør vel sige, ideel Form, som han har givet det. Jeg kan ganske slutte mig til disse Udtalelser og ogsaa anerkende Dygtigheden i det Arbejde, den højtærede Minister har udført. Det er ikke — selvfølgelig ikke — saaledes at forstaa, at ethvert Ord og enhver Sætning i Lovforslaget har min Tilslutning. Der har fra saa godt som alle Talere, ja vel egentlig fra alle de ærede Talere, været fremsat Indvendinger snart paa et, snart paa et andet Punkt, og navnlig fandt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), at Forslaget ikke nær gik vidt nok. Der er enkelte Punkter i saa Henseende, hvori jeg er enig med det ærede Medlem. Jeg vil straks sige, at jeg er enig med ham i, at Bestemmelsen i § 14 om, at Forbedring af Værksteds- og Fabrikindretninger først skal kunne forlanges gennemført

ved Nybygninger eller fuldstændig ny Indretning af de paagældende Lokaler, kan komme til at virke i ganske modsat Retning af, hvad der er Lovens Hensigt, komme til at virke i den Retning, at man saa længe som muligt bevarer de Tilstande, der forefindes, for ikke at udsætte sig for ganske usædvanlig store Udgifter, naar man paa en Gang skal til at fyldestgøre Lovens Fordringer. Jeg er derfor enig med det ærede Medlem i, at det vist vilde være hensigtsmæssigt, naar man tog en nogenlunde lang Løbetid, at der allerede nu blev truffet Bestemmelser om et vist Maal, et vist Minimum af Fordringer, der maa stilles til ethvert Værkstedlokale og Fabriklokale, navnlig under Hensyn til det Antal Personer, der skal arbejde der. I øvrigt har jeg, som jeg nævnedes, adskillige Bemærkninger, nærmest Henstillinger til det høje Ting, særlig til det Udvalg, jeg maa formode, faar med Loven at gøre. Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg skal da nævne, at der i § 1 mangler et Ord i 2det Stykke. Der staar nævnt „Landbrug, Skovbrug og Fiskeri“, der maa vistnok, hvis der skal være nogen Konsekvens deri, tilføjes: Havebrug. For er det forsvarligt at lade Undtagelsesbestemmelser gælde for Landbrug, Skovbrug og Fiskeri, er det vist endnu mere forsvarligt ogsaa for Havebrug, der jo vel egentlig er noget af det Arbejde paa Landet, der passer allerbedst for Børn. I øvrigt skal jeg ingen Indvendinger gøre mod Lovforslagets § 1, 1ste Stykke, der jo indeholder den vigtigste Bestemmelse i Loven, idet det er det faste Punkt, hvortil alle de andre slutte sig. Jeg kunde ønske, at der havde været givet noget mere Definition, end der er, paa, hvad der falder ind under Loven. Jeg er nemlig noget i Tvivl om, hvorledes den skal forstås, uanset, at § 2, som bekendt, i en vis Retning i alt Fald supplerer § 1. Jeg er noget i Tvivl om, hvorledes i § 2 Bestemmelsen om de Virksomheder, der beskæftige mere end 5 Arbejdere, skal forstås, og om disse Virksomheder falde ind under Loven, jeg er i Tvivl om, hvor vidt de skulle forstås saaledes, at disses Ihændehavere kun ere pligtige til at gøre Anmeldelse, og at Fabriktilsynet, eventuelt Indenrigsministeren, derefter skal bestemme i hvert enkelt Tilfælde, om den paagældende Virksomhed falder ind under Loven eller ej. Jeg er endvidere i nogen Tvivl om, hvor vidt det er rigtigt og nødvendigt — thi er det ikke nødvendigt, er det heller ikke rigtigt — at gaa saa langt ned med Hensyn til Virksomhedernes Størrelse